ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΚΤΙΜΑΤΙΑΣ τῆς ἀμερικανικῆς πολιτείας Μαίην, ὀνόματι Διούϊς Φρήντμαν, ἀπέθανε καὶ ἄφηκε διαθήκη:

«Νὰ βάλετε στὴ νεκροφόρα ἕνα πίκ-ἄπ ποὺ νὰ παίζη ἐλαφρὰ χαρούμενα τραγούδια. Δὲν θέλω νὰ ἐνοχληθοῦν οἱ ἄνθρωποι ποὺ θὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδεία μου».

Καί, ὡς μεταδίδεται, ἐτηρήθη ἡ διαθήκη καταλεπτῶς διότι ὑπῆρχον καὶ μερικὰ κληροδοτήματα. Φαίνεται ὅτι ὁ μακαρίτης θὰ ἤξερε ὅτι στὶς κηδείες συνήθως ἐπικρατεῖ χιουμοριστικὴ διάθεσις, μάλιστα στὰ «ξενύχτια». Καὶ ἠθέλησε νὰ «ἐπενδύση» τὴν γνωστὴν συμπεριφορὰν τῶν «τεθλιμμένων» μὲ τὴν κατάλληλη μουσική.

□

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥΝ ἀπὸ τὸ Ἀλγέριον: «Ταραχώδη ἐπεισόδια ἐσημειώθησαν προσφάτως κατὰ τὴν διάρκειαν ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος μεταξὺ ὁμάδος τοῦ Ἀλγερίου καὶ ὁμάδος τοῦ Ὀράν. Σημειωτέον, ὅτι ὁ διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος ἐσημείωσε συνολικῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ 760 «φάουλ», πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ρεκόρ εἰς ἀγῶνα ποδοσφαίρου. Εὐθὺς ὡς ἐτερματίσθη ὁ ἀγών, 3.000 θεαταὶ εἰσέβαλον εἰς τὸν ἀγωνιστικὸν χῶρον καί, ἀφοῦ κατέβαλον τὴν ἀντίστασιν τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς ὁμάδος τοῦ Ὀράν, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων ἔταν ματίσθη σοβαρῶς. Οὗτος ὑπεβλήθη ἀγγότερον εἰς ἐπείγουσαν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου τοῦ ἀφηρέθη ὁ σπλήν. Αἱ ταραχαὶ συνεχίσθησαν καὶ ἐκτὸς τοῦ σταδίου, ὅπου πολλὰ αὐτοκίνητα ἐν σταθμεύσει ὑπέστησαν σιβαρὰς ζημίας».

Τοὐλάχιστον οἱ Ἀλγερίνοι περιωρίσθησαν νὰ εἰσβάλουν εἰς τὸ ποδοσφαιρικὸν γήπεδον καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς ὁμάδος τοῦ Ὀράν. Ἀποδεικνύει μὲν αὐτὸ ἔλλειψιν ἀνθρωπισμοῦ, ἀλλὰ δὲν διατρανώνει ἀποχαλίνωσιν εἰς τὸν βαθμὸν ποὺ τὴν διεστρανώσαμεν ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, τραυματίζοντες καὶ πυροβολοῦντες τὰ πάντα εἰς τὸν «Παναθηναϊκόν». Ἀλλὰ καὶ πάλιν θὰ καταλήξω μὲ τὸ ἴδιον ἐρώτημα: Εἶναι δυνατὸν αὐτὸ τὸ ἀποθηριωτικὸν ποδόσφαιρον νὰ λέγεται ἀθλητισμός;

□

ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρειάν τοῦ Μεξικοῦ: «Κατὰ τὰς πρώτας πληροφορίας, 25 ἄτομα ἐφονεύθησαν καὶ ἑκατοντάδες ἄλλων ἐτραυματίσθησαν ἐκ πανικοῦ, ὁ ὁποῖος κατέλαβε τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον συνωστίζετο εἰς μίαν εἴσοδον στίβου ταυρομαχιῶν ἐντὸς τῆς πόλεως. Αὐτόπτης μάρτυς ἀνέφερεν, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ὠφείλετο εἰς ἀστεϊσμόν. Μερικοὶ νεκροί, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς τὰς τελευταίας σειρὰς τοῦ πλήθους, ἤρχισαν χάριν ἀστειότητος, νὰ ὠθοῦν τοὺς πρὸ αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ προεκάλεσε πανικόν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταπατηθοῦν πολλὰ ἄτομα».

Εἰκοσιπέντε ἄνθρωποι δι' ἕνα ἄνοστον ἀστεῖον! Πάει, ἀσφαλῶς πολύ. Ἀλλὰ καὶ πότε τὰ κακόγουστα ἀστεῖα δὲν ἔχουν τὰς χειροτέρας τῶν συνεπειῶν; Πρὸ ἐτῶν, εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Λαυρίου, παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν τῶν Ἀθηνῶν, ἦτο ὁ λαϊκὸς κινηματογράφος «Πανόραμα», ποὺ ὑπῆρξε προηγούμενος θέατρον καὶ ποὺ ἐσυχνάζετο καὶ ἀπὸ μικρόκοσμον. Ἕνας ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀκριβῶς, ἐφωναξεν, ἀστειζόμενος:

—Φωτιά! Φωτιά!

Οἱ παρακολουθοῦντες τὴν προβολὴν δὲν ἤθελαν περισσότερον. Ὥρμησαν πρὸς τὰς ἐξόδους καὶ εἰς τὴν φυγὴν αὐτὴν ἄρκετοὶ ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν. Διότι δὲν ὑπάρχει μεταδοτικώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὸν πανικόν, ποὺ κάμνει καὶ τοὺς ἠρεμωτέρους ἀκόμη ἀνθρώπους νὰ χάνουν τὴν ψυχραιμίαν των πρὸ τῶν ἀλλοφρόνων συνανθρώπων, ποὺ τρέχουν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὑπερπηδῶντες κάθε ἐμπόδιον, καταρρίπτοντες καὶ ποδοπατοῦντες τοὺς ἄλλους, ριπτόμενοι ἀδιάφοροι πρὸς τὸν κίνδυνον ποὺ διαπρέχουν, ἀπὸ παράθυρα, ἐξώστας. Ἤλιν καλά, λοιπόν, ποὺ μόνον μὲ εἰκοσιπέντε θύματα ἐπληρώθη ὁ πανικὸς τῆς Γουαδαλαχάρας.

□

ΟΙ ΕΔΙΑΒΑΣΑΝ ὅλοι τὸ τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν Ζυρίχην: «Ὁ ἑκατομμυριοῦχος Ἀμερικανὸς καπνοβιομήχανος Ρίτσαρδ Ρέϋνολδς, ποὺ ἀπέθανε πρό τινος εἰς τὴν Ἑλβετίαν, εἰς ἡλικίαν 59 ἐτῶν, δὲν περιέλαβε καθόλου τοὺς ἐξ υἱούς του εἰς τὴν διαθήκην του, προνοῶν μόνον ὅπως ἐξασφαλισθοῦν εἰς αὐτοὺς τὰ μέσα μορφώσεως καὶ ἐργασίας. Δικαιολογῶν δὲ τὴν κατὰ τὰ ἄλλα ἀποκλήρωσίν των, λέγει, ὅτι ἐφοβεῖτο «μήπως ὁ πλοῦτος κάμῃ τοὺς υἱούς του νὰ χάσουν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασίαν».

Ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας μερικὰ Ἑλληνικὰ προηγούμενα, κάτι ἤξευρεν ὁ Ἀμερικανὸς ποὺ δὲν ἄφησε τίποτε πέραν τῶν μέσων μορφώσεως εἰς τοὺς υἱούς του. Εἰς τὸν τόπον μας, τεράστιαι περιουσίαι, ποὺ ἐσχηματίσθησαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς διάστημα ὁλοκλήρου ζωῆς μὲ σκληρὰν ἐργασίαν, μὲ ἀφοσίωσιν καὶ μυρίας στερήσεις, ἐξηνεμίσθησαν ἐν τῷ ἅμα μόλις περιῆλθαν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν κληρονόμων.

Κάτι, λοιπόν, προηγούμενα θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὁ Ἀμερικανός.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 41)1965 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐν Πάτραις Ο. Ε. Ε, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ι. Μπατῆς καὶ Σία» κ. εἰσηγητοῦ, Δ. Κονδύλη, Πρωτοδίκου Πατρῶν ὡρίσθη ἡ σύγκλησις συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως περὶ συμβιβασμοῦ. Ὡρίσθη δὲ χρόνος συγκλήσεως τῆς συνελεύσεως ἡ 6—3—1965 καὶ ὥρα 9 π. μ. ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν (Γραφεῖον ἀρ. 28).

Πάτραι τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1965

Ὁ ὁριστικὸς σύνδικος
Δ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ
Δικηγόρος

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
CORDOBA
ΜΕ ΛΑΝΟΛΙΝΗ
Γυαλίζουν μόνα τους
χωρὶς βούρτσα

Ἡ Γερμανία παράγει ἑκατομμυριούχους!

Καταπληκτικὰ τὰ ὕψη τῆς παραγωγῆς. Ὑψηλαὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργατῶν

ΑΡΤΙΑ Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ

ΚΟΛΩΝΙΑ, ('Ιδ. Ὑπ.). Κατὰ τὴν «περίοδον αἰχμῆς» τοῦ «γερμανικοῦ θαύματος», ἐδημιουργεῖτο καθημερινῶς, εἰς ἑκατομμυριοῦχος εἰς τὸ Ἀμβοῆργον καὶ εἰς τὸ Ντύσσελντορφ. Ἐπρόκειτο περὶ φρενήρους αἰχμῆς ἑνὸς φαινομένου, τὸ ὁποῖον ἐσταθεροποιήθη βαθμηδόν, παρὰ τὰς ἀναποφεύκτους ἀμφιταλαντεύσεις καὶ κραδασμοὺς καὶ φαίνεται, ὡς κλῆρος μιᾶς προσπαθείας, ἡ ὁποία συνεχίζει νὰ προκαλῇ περιέργειαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Πρόκειται περὶ ἑνὸς μηχανισμοῦ, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι εἶναι ρυθμισμένος καλῶς καὶ λειτουργεῖ μὲ τάξιν καὶ τεχνικὴν ἱκανότητα καὶ δημιουργεῖ διὰ τὴν Γερμανίαν πρόβλημα διαθέσεως τῆς παραγωγῆς της.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1964, ἡ Γερμανία διαθέτει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περὶ τὰ 10.000.000.000 μάρκων διὰ τὰς προμηθείας της ἑνὸς ἔτους. Εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν εἶναι ἡ συνεχῶς παρέχουσα πιστώσεις χώρα, ἀπομενωμένη σχεδὸν εἰς τὸν πλοῦτον της καὶ τὴν εὐημερίαν της. Τὰ συναλλαγματικά της ἀποθέματα ἀνέρχονται εἰς 10.000.000.000 δολλαρίων, κατὰ τὸ τελευταῖον δὲ ἑξάμηνον πολλοὶ οἶκοι τοῦ Ροὺρ καὶ τῆς Ρηνανίας εἶχον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ περισσοτέρας παραγγελίας ἀπὸ ὅσας εἶχον καθ' ὅλον τὸ 1963. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἔλλειψις ἐργατικῶν χειρῶν εἶναι καταφανὴς εἰς ὅλην τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐγκατασταθῆ περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον ξένοι ἐργάται καὶ χρειάζονται ἀκόμη 400.000.

ΕΙΡΗΝΙΣΤΑΙ

Οἱ περισσότεροι τῶν Γερμανῶν βιομηχάνων κατέστησαν εἰρηνισταὶ καὶ ἀντιμιλιταριστεί. Δὲν ἐπιθυμοῦν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ προτιμοῦν τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν ἄνθησιν, χάριν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγνώρισαν μίαν ἄνευ προηγουμένου εὐημερίαν.

—Μόνον ἡ εἰρηνικὴ διεθνὴς συνεργασία ἐπιτρέπει τὴν κατάκτησιν νέων ἀγορῶν, ἐδήλωσεν εἷς ἐξ αὐτῶν. Οἱ πλέον ἔνθερμοι εἰρηνισταὶ εἶναι σήμερον οἱ βιομήχανοι τῆς Γερμανίας οἱ ὁποῖοι εἶχον δημιουργοήσει τὸν μέγαν πολεμικὸν μηχανισμὸν τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Β' καὶ τοῦ Χίτλερ. Ἡ ζήτησις νέων ἀγορῶν εἶναι ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ ἀποφευχθῇ μία νέα κρίσις εἰς τὴν Γερμανίαν, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἀνυπολογίστους πολιτικὰς συνεπείας. Ἔχομεν ἀρχίσει μὲ τὴν Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικήν. Πρέπει νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν Ἀνατολινὴ τὰς χώρας τῆς Ἀσίας καὶ ἐνδεχομένως εἰς τὴν Κίναν.

Αἱ παλαιαὶ ὁδοὶ τοῦ γερμανικοῦ ἐμπορίου ἀνεθερμάνθησαν μετὰ τὴν βαθμιαίαν μείωσιν τοῦ πυρετοῦ τοῦ ψυχροῦ πολέμου καὶ τῶν ἀπαγορεύσεων. Ἡ συνέχεια τῆς προόδου τοῦ κολοσσιαίου μηχανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Γερμανίας εἶναι ἡ καλυτέρα μέθοδος διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς πολιτικῆς σταθερότητος τῆς χώρας. Καὶ ὁ μηχανισμὸς αὐτὸς εἶναι ὄντως κολοσσιαῖος. Κεῖται κατὰ μῆκος τοῦ ἄξονος τοῦ Ρήνου καὶ συγκεντροῦται εἰς τὸ Ροὺρ. Προκαλεῖ κατάπληξιν ἡ δημιουργία τεραστίων οἴκων ἐκ τοῦ μηδενός. Ὁ Γκροῦντιχ θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἤρχισε συναρμολογῶν ραδιόφωνα ἀπὸ ἀνταλλακτικὰ τὰ ὁποῖα ἠγόραζεν εἰς τὴν μαύρην ἀγορὰν τὸ 1945. Σήμερον, τὸ ὄνομά του ἀντιπροσωπεύει μίαν τεραστίαν οἰκονομικὴν δύναμιν, ὄχι μόνον εἰς τὸν ἀρχικόν του τομέα. Παράλληλον πρὸς τὴν δημιουργίαν τεραστίων ἀτομικῶν περιουσιῶν εἶναι καὶ τὸ φαινόμενον τῶν τεραστίων συγχωνεύσεων, εἰδικῶς εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ χάλυβος, τῶν χημικῶν εἰδῶν καὶ τῆς βαρείας βιομηχανίας.

ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἡ οἰκονομία κυριαρχεῖ εἰς τὴν ζωὴν τῆς Γερμανίας μὲ τοὺς νόμους της, ὁ δὲ μηχανισμός της φαίνεται τόσον ἀποτελεσματικός, ὥστε ἀπὸ πολλοὺς ξένους θεωρεῖται μυστηριώδης. Οἱ ξένοι τὸν συνδέουν μὲ τὸν μῦθον τῆς πειθαρχίας, τῶν αὐστηρῶν χρονικῶν καθορισμῶν, τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς τεχνικῆς τελειότητος. Δὲν ἀρκοῦν, ὅμως, αὐτά, τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἰσχύουν εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις.

—Τὸ σῆμα «γερμανικῆς κατασκευῆς» δὲν ἀποτελεῖ πλέον ἐγγύησιν ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, διότι καὶ ἡμεῖς σήμερον βλέπομεν ἀτελείας εἰς τὰ προϊόντα ποὺ παράγομεν, παραπονεῖται εἷς Γερμανὸς ἐξαγωγεύς, ἐνῶ τὸ παράπονόν του αὐτὸ τὸ ἐπικροῦν καὶ ὑπάλληλοι τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως.

Τὰ αἴτια καὶ τὰ κίνητρα τῆς συνεχείας τοῦ «γερμανικοῦ θαύματος» εἶναι περισσότερον περίπλοκα καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπεριλαμβάνωνται μόνον εἰς ἁπλὰς τεχνικὰς παρατηρήσεις. Ἐκφράζουν, ἀπ' ἐναντίας, τὰς νέας παραχωρήσεις τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀποδοχὴν ὡρισμένων κανόνων οἱ ὁποῖοι ἀντικατέστησαν τοὺς ἐκ παραδόσεως καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπορρέουν κατὰ τὰ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀπὸ μίαν ὑποσυνείδητον συλλογικὴν νοοτροπίαν. Ἐὰν ἡ Γερμανία ἔφθασε σήμερον εἰς τὸ παρὸν σημεῖον, τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν οἱ ἐργάται κατὰ τὴν ἀμέσως μεταπολεμικὴν περίοδον, προτιμήσαντες νὰ ἀπαρνηθοῦν πάντα συνδικαλιστικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἀποτελέσουν κοινὸν μέτωπον μὲ τοὺς ἐργοδότας. Οἱ ἐργάται ἐδέχθησαν κατ' ἀρχὰς ἐλαχίστας ἀποδοχάς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθοῦν τεράστια κεφάλαια ἐπενδύσεων. Ὅταν ἡ Γερμανία εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν περίοδον τοῦ θαύματος, τὸ ἓν τέταρτον τῆς ἐθνικῆς της παραγωγῆς διετίθετο ἐπὶ δέκα ἔτη διὰ νέας ἐγκαταστάσεις. Κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον, αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργαζομένων ηὐξήθησαν κατὰ μικρὰ ποσοστὰ καὶ ὑπερεδιπλασιάσθησαν μόνον ἀπὸ τοῦ 1954, ὁπότε ὑπερέβησαν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐργαζομένων τῆς Γαλλίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

Οἱ παλαιοὶ γερμανικοὶ πειρασμοὶ μετεβλήθησαν εἰς ἓν εἶδος οἰκονομικοῦ πατριωτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε σπανίας ἐμπειρίας, ὡς τὴν συνεργασίαν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν εἰς κοινὰ συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς μὲ μοναδικὸν σκοπὸν τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς βιομηχανίας τῆς χώρας. Ἡ γερμανικὴ κοινωνία τῆς σήμερον μὲ τὰς ὑπολανθανούσας ζυμώσεις της εἶναι ἀπηλλαγμένη πολιτικῶν φανατισμῶν καὶ δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ κοινωνικὰς τάξεις, ἀλλ' ἀπὸ οἰκονομικὰ στρώματα. Ὁ Γερμανὸς ἐργάτης ἔχει ἀπαλείψει ἀπὸ τὴν μνήμην του τὴν ταξικὴν συνείδησιν. Προτιμᾷ τὸ ὑγότρον τῆς εἰδικότητός του καὶ τὰς ἐξωτερικὰς μορφὰς τῆς εὐημερίας, ὡς τὸ αὐτοκίνητον καὶ τὰς διακοπὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, χωρὶς νὰ ἔχῃ πολλὰς ἀπαιτήσεις καὶ χωρὶς νὰ ἐπιδιώκῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ παντὸς τὸ κοινωνικόν του περιβάλλον. Ἔχει, ὅμως, τὴν βασικὴν ἐπιδίωξιν νὰ παύσῃ νὰ λέγεται ἐργάτης. Μία βιομηχανία εἰς τὴν Ρηνανίαν, ἡ ὁποία ἔχει υἱοθετήσει πλήρως τὸν αὐτοματισμόν, ἔπαυσε νὰ ἀποκαλῇ καὶ νὰ χαρακτηρίζῃ τοὺς ἐργαζομένους της ἐργάτας. Τοὺς ἀναφέρει μὲ τὴν λέξιν ὑπάλληλοι.

Ὑπάρχει μία τάσις συγκρίσεως μὲ τὴν κοινωνίαν τῆς βορείου Ἀμερικῆς ἢ τῶν Σκανδιναβικῶν χωρῶν ἢ τῆς Ὁλλανδίας. Ὑπάρχει εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν μία ἐντελῶς ἐπιφανειακὴ σύγκρισις. Ἐκτὸς τῆς γενικότητος μερικῶν ἰδεῶν, ὑφίστανται σημαντικώτατοι διαφοραί. Ὁ συνδικαλισμὸς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἶναι ἱκανὸς διὰ σκληροτάτους ἀγῶνας, ἐμφανίζει νησῖδας διαφθορᾶς καὶ σημαντικὸν ποσοστὸν ἀρνητικῶν στοιχείων. Εἰς τὴν Ὁλλανδίαν, ὁ συνδικαλισμὸς ἐξελίσσεται εἰς ἀστικὴν τάξιν μὲ ἰσοπεδωτικὰς ἀξιώσεις. Διαποτίζεται ἀπὸ μίαν δημοκρατικὴν συνείδησιν ἡ ὁποία ἀξιοῖ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῶν τεραστίων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ ἔγκυροι φορεῖς καὶ ὄργανα ὀρθολογιστικοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ. Εἰς τὴν Γερμανίαν, ὁ συνδικαλιστὴς ὁ ὁποῖος συνεργάζεται μὲ τὸν ἐργοδότην διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐπιχειρήσεως, ταυτίζεται μὲ τὰς ἐπιδιώξεις αὐτοῦ ἀναποφεύκτως καὶ ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ αὔξησιν ἀποδοχῶν καὶ βελτίωσιν συνθηκῶν ἐργασίας.

ΟΛΟΙ ΠΡΟΘΥΜΟΙ

Ὅλοι σχεδὸν εἶναι πρόθυμοι νὰ δεχθοῦν ἐν σύστημα τὸ ὁποῖον ἀπέδωσε καλοὺς οἰκονομικοὺς καρποὺς καὶ ἀντικατοπτρίζει τὴν ριζικὴν στάσιν τῆς ἀναθέσεως εἰς τοὺς ὀλίγους νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἀποφάσεις τῶν πολλῶν. Οἱ ἓξ εἰς τοὺς δέκα Γερμανοὺς σκέπτονται κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, συμφώνως πρὸς μίαν πρόσφατον ἔρευναν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ἀπὸ ἕνα ἔγκυρον ὀργανισμόν. Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ 50% τῶν μισθοσυντηρήτων Γερμανῶν εἶναι ἐργάται. Οὗτως ἐξηγεῖται ἡ δυσφορία πρὸς τὰς ἀπεργίας καὶ ὁ βαθμιαῖος μετασχηματισμὸς τῆς γερμανικῆς συνομοσπονδίας ἐργατῶν εἰς κολοσσιαῖον ὀργανισμὸν μὲ ἓξ ἢ ἑπτὰ ἑκατομμύρια μελῶν καὶ μὲ τεράστιον διοικητικὸν μηχανισμὸν καὶ ἰδικήν του Τράπεζαν. Ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ εἶναι ἀπαράδεκτος εἰς τὰς ἐργατικὰς συνομοσπονδίας τῶν ἄλλων κρατῶν.

Ἡ γερμανικὴ κοινωνία, κατὰ τοὺς Γερμανούς, χαρακτηρίζεται ἀπὸ περιέργους καινοτομίας. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ μείωσις τῆς ἰσχύος τῶν πανεπιστημίων τὰ ὁποῖα προσαρμόζονται βαθμηδὸν πρὸς τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν σύστημα καὶ μεταβάλλονται εἰς κέντρα ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ πολιτιστικῆς δράσεως. Ταυτοχρόνως ἐξαγνίζονται αἱ ἐκ παραδόσεως ἰδέαι καὶ ὁ παλαιὸς ἰδεαλισμὸς ἐμφανίζεται μὲ εὐεργετικωτέραν μορφήν. Ἡ γερμανικὴ κοινωνία δὲν εἶναι ἰσοπεδωμένη εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς. Τὸ σημεῖον αὐτὸ διαφέρει ἀπὸ τὸ σοσιαλδη-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ
"ΜΑΣΚΕ"
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 21)2)1965
ΑΠΟ 5 Μ.Μ. ΕΩΣ 9 Μ.Μ.
Ὀρχήστρα ΙΓΚΟΡ—ΡΑΝΙΕΤΣ
Τραγουδᾶ ὁ ΤΩΝΗΣ ΒΑΒΑΤΣΙΚΟΣ

ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ
ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ
Τὸ καλύτερο γεγονὸς τῆς Ἀποκρηᾶς
Ὀρχήστρα πλήρης τοῦ πιὸ ἀγαπημένου ἀκορντεονίστα τῶν Πατρῶν
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΣΜΑΤΖΗ
Τιμαὶ λογικαί, καθαριότης ἄκρα. Γιὰ μιὰ ἀξέχαστη βραδυὰ τὸ ραντεβοῦ σας στὴν ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ
Διεύθυνσις: ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ
ΤΗΛΕΦ. 47-59
Σημ. Ἡ αἴθουσα διατίθεται καὶ διὰ χοροεσπερίδας

ΤΗΝ ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ!!! - ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ - ΚΟΤΙΓΙΟΝ
Προσκλήσεις διατίθενται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σώματος, Γεροκωστοπούλου 5, τηλ. 21-92 ἀπὸ 6.30-8.30 μ.μ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΠΛΗΞΙΣ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΑΠΟΚΡΗΑΣ
Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΤΡΑΞΙΟΝ
SENTIMENTAL SERENADERS
4 ΝΕΓΡΟΙ ΤΗΣ ΕΞΩΤΙΚΗΣ ΖΑΜΑΙΚΑ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΘΑ ΕΜΦΑΝΙΖΩΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΣΤΟ
ΒΙΛΛΥ—ΠΑΡΚ
ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
MELODY
Στερεοφωνικαὶ μικροφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις ECHOO
ΤΗΛ. ΡΕΖΕΡΒΑΣΙΟΝ 29—43 καὶ 70—251

ΜΕΤΩΠΟΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

λῆ κανεὶς διὰ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς.

Ἐκεῖ ὅπου ἡ Ἐκκλησία εὑρίσκεται εἰς ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀποδιοργάνωσιν εἶναι ἀσφαλῶς ἡ Γαλλία. Ἡ πτῶσις τῆς Γαλλικῆς Ἐκκλησίας συνέπεσε μὲ τὴν γενικωτέραν πτῶσιν τῆς Γαλλικῆς Κοινωνίας.

Τὸ περίφημον γαλλικὸν «πουρ κουὰ» ποὺ ὡδήγησε εἰς τὴν ἥττα τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου δὲν ἦτο μία εἰδικὴ ἄρνησις τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν χώραν του μὲ τὰ ὅπλα ἔναντι τῆς γερμανικῆς εἰσβολῆς. Ἦτο κάτι γενικώτερον, δηλαδὴ μία βαθύτερη ἀπιστία τῶν Γάλλων πρὸς θεσμοὺς καὶ ἰδέας. Ἡ ἀπιστία αὐτὴ προεκάλεσε τὴν παρατηρουμένην σήμερον πτῶσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἡ Γαλλικὴ Ἐκκλησία δὲν ἔπαυσε βεβαίως τὰς προσπαθείας της διὰ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ ἐδάφους ποὺ ἔχασε κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας, ἀλλὰ εἰς κάθε προσπάθειάν της ἀπετύχανε. Ἐδοκίμασε πολλὰς μεθόδους διὰ νὰ προσεγγίσῃ καὶ πάλιν τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Καθιέρωσε τὸν θεσμὸν τῶν ἐργατῶν ἐφημερίων, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν πενιχρά.

Εἰς αὐτὸν τὸν θεσμὸν εἶχον στηριχθῆ πολλὲς ἐλπίδες, διότι κυρίως ἡ ἐργατικὴ τάξις ἦταν ἐκείνη ποὺ ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, διὰ νὰ ἀσπασθῇ ξεχωριστὰ δόγματα, ἢν νὰ μὴ ἀσπασθῇ τίποτε καὶ νὰ παραμείνῃ οὐσιαστικὰ ὀρφανή. Οἱ ἐργάται ἱερεῖς δὲν κατώρθωσαν νὰ διασπάσουν τὸ φράγμα ποὺ ἔχει ὀρθωθῆ μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ψυχῆς τῆς μεγαλυτέρας πλειονότητος τῶν ἐργατῶν.

Ἡ γλῶσσα τῶν ὁποίων ὡμιλοῦσαν ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς ἄλλους ἐργάτας, ἐργάται καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ ἴδια μηχανήματα, ἢ εἰς τὰ ἴδια ὀρυχεῖα, δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ προκαλέσῃ τὸ προσδοκώμενον ἐνδιαφέρον. Καὶ ἐνῶ ἔγινε πολὺς θόρυβος γύρω ἀπὸ τὴν ἐπαναστατικὴν αὐτὴν καινοτομίαν, τὴν ὁποίαν σημειωτέον εἶχε ἀποδοκιμάσει τὸ Βατικανόν, τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἀρνητικά. Ὁ θεσμὸς ἐχρεωκόπησε.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ ΝΕΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

Ἡ Γαλλικὴ Ἐκκλησία ἀναζητεῖ τώρα νέα συστήματα καὶ μεθόδους διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν πιστῶν της καὶ διὰ τὴν προσέλκυσιν νέ